

สำเนา

อ่านเมื่อวันที่ 14 ส.ค. 2555

○ คำสั่ง

(ต. ๒๑)

คำร้องที่ คส. ๒/๒๕๕๕
คำสั่งที่ คส. ๖ /๒๕๕๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๑ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๕

ระหว่าง

นายศักดิ์ดา พิภพศิริวัฒน์ หรือนายกิตตินันท์ ธนดลเสถียร ที่ ๑ ผู้ฟ้องคดี
นางปราณี หรือปราณี วุฒิกานากร ที่ ๒
บริษัท เอ.บี.พี. เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด ที่ ๓

หัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลาน ที่ ๑
ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ (ปราจีนบุรี) ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนกระบวนการพิจารณาและไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา)

ผู้ฟ้องคดีทั้งสามยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ ส. ๒๐/๒๕๕๔ หมายเลขแดงที่ ส. ๑/๒๕๕๕ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๓ พนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้แจ้งความดำเนินคดีผู้ฟ้องคดีทั้งสามในข้อหาร่วมกันยึดถือครอบครองทำประโยชน์หรืออาศัย

/อยู่ใน...

อยู่ในที่ดิน ก่อสร้าง แผ้วถาง หรือกระทำด้วยประการใดๆ อันเป็นการเสื่อมเสียแก่สภาพป่า และพนักงานอัยการประจำศาลจังหวัดกบินทร์บุรีได้เป็นโจทก์ยื่นฟ้องผู้ฟ้องคดีทั้งสามเป็นคดีอาญา ต่อศาลจังหวัดกบินทร์บุรี ตามคดีหมายเลขดำที่ ๒๑๐/๒๕๕๔ ต่อมา ศาลจังหวัดกบินทร์บุรี มีคำพิพากษาว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสามมีความผิดตามมาตรา ๑๖ (๑) (๔) (๑๓) มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๗๒ ตรี วรยศสอง แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๓๑ วรยศสอง แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ประกอบกับมาตรา ๘๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา เป็นการกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายบท ลงโทษฐานร่วมกันยึดถือ ครอบครองทำประโยชน์หรืออาศัยอยู่ในที่ดิน ก่อสร้าง แผ้วถาง หรือกระทำด้วยประการใดๆ อันเป็นการเสื่อมเสียแก่สภาพป่าสงวนแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งเป็นบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามมาตรา ๘๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา จำคุกผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ คนละ ๒ ปี ปรับผู้ฟ้องคดีทั้งสาม คนละ ๑๕๐,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีทั้งสาม ให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ คนละ ๑ ปี ปรับผู้ฟ้องคดีทั้งสาม คนละ ๗๕,๐๐๐ บาท และปรากฏว่าเดิมที่เกิดเหตุมีสภาพเป็นป่าเสื่อมโทรมอยู่แล้ว ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ใช้พื้นที่ปลูกที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว ไม่ได้ก่อให้เกิดการเสื่อมสภาพมากไปกว่าเดิม ทั้งยังปลูกป่าเพิ่มเติม รักษาแหล่งน้ำ ส่งเสริมการท่องเที่ยวตามที่อำเภอและจังหวัดโฆษณา และเป็นการสร้างงานให้แก่ชุมชนและชาวบ้าน อีกทั้ง ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ไม่เคยต้องโทษจำคุกมาก่อน และจากประวัติของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และครอบครัว ประกอบอาชีพ โดยสุจริต ช่วยเหลือสังคมและท้องถิ่นตลอดมา จึงสมควรขอการลงโทษจำคุกไว้มีกำหนด ๒ ปี กับให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสาม คนงาน ผู้รับจ้าง ผู้แทน และบริวารของผู้ฟ้องคดีทั้งสามออกจาก เขตป่าสงวนแห่งชาติที่เกิดเหตุ ตามคดีหมายเลขแดงที่ ๒๐๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๔ คดีถึงที่สุด หลังจากนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่กรมป่าไม้และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชได้ขอให้ศาลจังหวัดกบินทร์บุรีมีคำสั่งแต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดี ศาลจังหวัดกบินทร์บุรี มีคำสั่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดีและให้ดำเนินการบังคับคดีตามคำพิพากษา เจ้าพนักงานบังคับคดี ได้ปิดคำสั่งให้หรือถอนและประกาศว่าผู้ใดไม่ใช้บริวารของผู้ฟ้องคดีทั้งสามให้ยื่นคำร้องแสดง อำนาจพิเศษต่อศาล ปรากฏว่านางดารา อุ่นเจริญ กับพวกรวมสี่คนได้ยื่นคำร้องแสดงอำนาจพิเศษ

/ต่อศาล...

ต่อศาลจังหวัดกบินทร์บุรี ศาลได้สวนคำร้องแล้วปรากฏพยานหลักฐานใหม่อันชัดแจ้งและสำคัญแก่คดีว่า ที่เกิดเหตุอยู่นอกเขตป่าสงวนแห่งชาติและเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน ผู้ฟ้องคดีทั้งสามจึงได้ยื่นคำร้อง ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ต่อศาลจังหวัดกบินทร์บุรี ขอให้รื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ ตามพระราชบัญญัติการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ พ.ศ. ๒๕๒๖ ตามคดีหมายเลขดำที่ ร. ๑/๒๕๕๐ ศาลจังหวัดกบินทร์บุรีมีคำสั่งยกคำร้องของผู้ฟ้องคดีทั้งสาม ผู้ฟ้องคดีทั้งสามอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค ๒ พิจารณาแล้วได้รับคำร้องและให้ศาลชั้นต้นดำเนินการพิจารณาคดีที่รื้อฟื้นขึ้นพิจารณาใหม่ต่อไป ต่อมา ศาลจังหวัดกบินทร์บุรี ได้มีคำพิพากษาให้ยกคำร้องขอรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นใหม่ ตามคดีหมายเลขแดงที่ ร. ๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีทั้งสามได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาดังกล่าวเมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ ขณะที่คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ภาค ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งที่ ๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งอื่นใดที่ผิดไปจากสภาพเดิมออกไปให้พ้นอุทยานแห่งชาติทับลาน หรือทำให้สิ่งนั้นๆ กลับคืนสู่สภาพเดิมแล้วแต่กรณี และได้มีหนังสือ ที่ ทส ๐๙๑๑.๖๐๑/๑๓๙๑ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ สั่งให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างหรือสิ่งอื่นใดที่ผิดไปจากสภาพเดิมออกไปให้พ้นอุทยานแห่งชาติทับลานหรือทำให้สิ่งนั้นๆ กลับคืนสู่สภาพเดิมแล้วแต่กรณี ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ปิดประกาศคำสั่งที่ ๑๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔ สั่งให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งอื่นใดที่ผิดไปจากสภาพเดิมออกไปให้พ้นอุทยานแห่งชาติทับลานหรือทำให้สิ่งนั้นๆ กลับคืนสู่สภาพเดิมแล้วแต่กรณีอีก ผู้ฟ้องคดีทั้งสามได้ยื่นหนังสือลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๑๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๙๑๑.๑๐/๕๐๘๐ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงผู้ฟ้องคดีทั้งสามยืนยันตามคำสั่งเดิม ผู้ฟ้องคดีทั้งสามเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองใช้อำนาจสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างในที่เกิดเหตุ โดยไม่รอผลการพิจารณาคำร้องขอให้รื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ของศาลอุทธรณ์ภาค ๒ ว่าที่เกิดเหตุอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติและเขตอุทยานแห่งชาติทับลานหรือไม่ และไม่ขออนุญาตหรือขอให้ศาลจังหวัดกบินทร์บุรี มีคำสั่งให้ขับไล่รื้อถอนตามคดีอาญาของศาลจังหวัดกบินทร์บุรี คดีหมายเลขแดงที่ ๒๐๑/๒๕๔๔ จึงเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนต่อมาตรา ๓๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

/มาตรา ๔ วรรคหนึ่ง (๔)...

มาตรา ๔ วรรคหนึ่ง (๔) (๘) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงเป็นการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากกระทำโดยไม่มีอำนาจ หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบ ขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำดังกล่าว หรือโดยไม่สุจริต หรือมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็น หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๔

๒. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๑๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔

๓. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส. ๐๙๑๑.๐๑/๕๐๘๐

ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๔

๔. ห้ามมิให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เข้าในพื้นที่ที่เกิดเหตุของผู้ฟ้องคดีทั้งสาม และห้ามมิให้เข้าไปดำเนินการค้น ขัปลั และรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างในที่เกิดเหตุของผู้ฟ้องคดีทั้งสาม จนกว่าศาลอุทธรณ์ภาค ๒ ในคดีที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามยื่นอุทธรณ์คำสั่งยกคำร้องขอรื้อฟื้นคดีอาญา ขึ้นพิจารณาพิพากษาใหม่ จะมีคำพิพากษาคดีถึงที่สุดว่าที่เกิดเหตุอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติหรือไม่ เพียงใด และจนกว่าคดีไต่สวนคำร้องแสดงอำนาจพิเศษของศาลจังหวัดกบินทร์บุรีจะถึงที่สุด

๕. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองใช้ค่าฤชาธรรมเนียมและค่าทนายความแทนผู้ฟ้องคดีทั้งสามด้วย

ผู้ฟ้องคดีทั้งสามได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งให้รื้อถอนสิ่งปลูกสร้างในที่เกิดเหตุไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะได้มีคำพิพากษาคดีถึงที่สุดพร้อมกับคำฟ้อง ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งรับคำฟ้องไว้พิจารณา และได้สวนคู่กรณีแล้วมีคำสั่งยกคำขอทุเลาการบังคับคดีตามคำสั่งของผู้ฟ้องคดีทั้งสาม ต่อมา ในระหว่างการดำเนินกระบวนการพิจารณาปรากฏว่ามีเหตุให้ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาทบทวนว่า ศาลปกครองมีอำนาจรับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณาได้หรือไม่

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๔ และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๑๓/๒๕๕๔ ลงวันที่

/๒๖ กรกฎาคม...

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามขอให้เพิกถอนนั้น มีข้อเท็จจริงประกอบการออกคำสั่งดังกล่าวว่า เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๓ คณะเจ้าหน้าที่ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติทับลาน เจ้าหน้าที่ส่วนป้องกันและปราบปรามที่ ๑ (ส่วนกลาง) เจ้าหน้าที่สำนักงานป่าไม้เขตปราจีนบุรี เจ้าหน้าที่สำนักงานป่าไม้จังหวัดปราจีนบุรี เจ้าหน้าที่ตำบลบุพราหมณ์ เจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรนาดี ได้ตรวจสอบพบการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ และพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ คณะเจ้าหน้าที่จึงได้ดำเนินการแจ้งความกล่าวโทษผู้ฟ้องคดีทั้งสามต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรนาดี ซึ่งพนักงานอัยการได้สั่งฟ้อง และศาลจังหวัดกบินทร์บุรีได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ ๒๐๑/๒๕๔๔ ให้ลงโทษผู้ฟ้องคดีทั้งสามในความผิดฐานร่วมกันยึดถือครอบครองทำประโยชน์ หรืออาศัยอยู่ในที่ดิน กั้นสร้าง แผ้วถาง หรือกระทำด้วยประการใดๆ อันเป็นการเสื่อมเสียแก่สภาพป่าสงวนแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ จำคุกผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ คนละ ๒ ปี ปรับผู้ฟ้องคดีทั้งสาม คนละ ๑๕๐,๐๐๐ บาท มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่ง นอกจากนี้ ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสาม คนงานผู้รับจ้าง ผู้แทนและบริวารของจำเลยทั้งสามออกจากเขตป่าสงวนแห่งชาติที่เกิดเหตุจากข้อเท็จจริงข้างต้นพิเคราะห์แล้วเห็นว่า การออกคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ให้รื้อถอนสิ่งปลูกสร้างนั้น แม้จะไม่ได้อ้างอำนาจบังคับบัญชาของศาลยุติธรรมโดยตรง แต่ได้อาศัยข้อเท็จจริงที่ตรวจสอบในวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๓ ซึ่งได้มีการดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา โดยการแจ้งความดำเนินคดีจนศาลจังหวัดกบินทร์บุรีมีคำพิพากษา จนถึงขั้นตอนการออกหมายบังคับคดีขับไล่รื้อถอนแล้ว แต่ในชั้นการบังคับคดีของศาลยุติธรรมมีการยื่นคำร้องแสดงอำนาจพิเศษต่อศาล จนทำให้มีการขอให้รื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ ซึ่งศาลจังหวัดกบินทร์บุรีได้ยกฟ้อง ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างออกไปให้พ้นอุทยานแห่งชาติทับลานในคดีนี้จึงเป็นการดำเนินการสืบเนื่องและอาศัยข้อยุติที่ศาลยุติธรรมได้ดำเนินกระบวนการพิจารณาในส่วนของผู้ฟ้องคดีทั้งสาม ศาลปกครองไม่มีอำนาจตรวจสอบในเรื่องดังกล่าวได้ ดังนั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งรับคำฟ้องคดีนี้ไว้พิจารณา จึงเป็นการคลาดเคลื่อนอันเป็นกรณีที่ไม่มีถูกต้อง ตามข้อ ๓๗ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓

/ศาลปกครองชั้นต้น...

ศาลปกครองชั้นต้นจึงอาศัยอำนาจตามข้อ ๗ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ มีคำสั่งเพิกถอนกระบวนการพิจารณาที่รับคำฟ้องไว้พิจารณา เป็นไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา รวมทั้งกระบวนการพิจารณาที่ได้ดำเนินการมาทั้งหมดและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

ผู้ฟ้องคดีทั้งสามยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา ความว่า ที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างออกไปให้พ้นอุทยานแห่งชาติทับลาน เป็นการดำเนินการสืบเนื่องและอาศัยข้อยุติที่ศาลยุติธรรมได้ดำเนินการพิจารณาในส่วนของผู้ฟ้องคดีทั้งสาม ศาลปกครองจึงไม่มีอำนาจตรวจสอบในเรื่องดังกล่าว นั้น เป็นการวินิจฉัยที่คลาดเคลื่อน เนื่องจากในคดีที่นางดาราร อุณเจริญ กับพวก ยื่นคำร้องแสดงอำนาจพิเศษต่อศาล และคดีที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามยื่นคำร้องขอให้รื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ ยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาล ข้อเท็จจริงจึงยังไม่ยุติว่าที่ดินพิพาทอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลานหรือไม่ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงไม่มีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างออกไปจากที่ดินพิพาท และคดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามฟ้องว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งที่ ๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๔ และคำสั่งที่ ๑๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างหรือสิ่งอื่นใดที่ผิดไปจากสภาพเดิมออกไปให้พ้นอุทยานแห่งชาติทับลาน หรือทำให้สิ่งนั้นๆ กลับคืนสู่สภาพเดิมแล้วแต่กรณี รวมทั้งการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๙๑๑.๑๐/๕๐๘๐ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๔ ยืนยันตามคำสั่งดังกล่าว เป็นการใช้อำนาจในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ซึ่งผู้ฟ้องคดีทั้งสามเห็นว่าคำสั่งและคำวินิจฉัยดังกล่าวเป็นคำสั่งทางปกครองที่ออกโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติกฎหมายมาตรา ๓๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔ วรรคหนึ่ง (๔) (๘) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ขอให้เพิกถอนคำสั่งและคำวินิจฉัยดังกล่าว รวมทั้งห้ามมิให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เข้าในพื้นที่เกิดเหตุและห้ามมิให้เข้าดำเนินการค้น ขั้วไล่ และรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างในที่เกิดเหตุ จึงเป็นคดีพิพาทที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีทั้งสาม

เป็นผู้ได้รับ...

เป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามต้องมีคำบังคับตามคำขอ ผู้ฟ้องคดีทั้งสามจึงเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดี และก่อนการฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีทั้งสามได้ดำเนินการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายตามขั้นตอนของกฎหมาย โดยหลังจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งที่ ๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๔ และคำสั่งที่ ๑๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งอื่นใดที่ผิดไปจากสภาพเดิมออกไปให้พ้นอุทยานแห่งชาติทับลาน หรือทำให้สิ่งนั้นๆ กลับคืนสู่สภาพเดิมแล้วแต่กรณี ผู้ฟ้องคดีทั้งสามได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๙๑๑.๑๐/๕๐๘๐ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๔ ยืนยันตามคำสั่งเดิม ผู้ฟ้องคดีทั้งสามนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองเมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๔ จึงเป็นการยื่นฟ้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี ศาลปกครองจึงรับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีทั้งสามไว้พิจารณาได้

ส่วนกรณีที่ศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำสั่งยกคำร้องขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งของผู้ฟ้องคดีทั้งสามนั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสามไม่เห็นพ้องด้วย เนื่องจากหากปล่อยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขั้บไล่รื้อถอนสิ่งปลูกสร้างของผู้ฟ้องคดีทั้งสามแล้ว ย่อมทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย และการชดใช้เงินเพียงใดก็ไม่อาจเยียวยาความเดือดร้อนหรือเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามได้ อีกทั้ง ข้อเท็จจริง มูลเหตุแห่งการฟ้องคดี และการดำเนินคดีของผู้ฟ้องคดีทั้งสามก็แตกต่างกับการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งให้รื้อถอนสิ่งปลูกสร้างในบริเวณใกล้เคียงที่ดินพิพาทอีก ๔๘ ไร่ นอกจากนั้น การทุเลาการบังคับตามคำสั่งดังกล่าวไม่เป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐแต่อย่างใด ขอให้ศาลปกครองสูงสุดกลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น เป็นรับคำฟ้องไว้พิจารณาและให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งให้รื้อถอนสิ่งปลูกสร้างไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะได้มีคำพิพากษาถึงที่สุด

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในเรื่องคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการออกกฎ

/คำสั่ง...

คำสั่ง หรือการกระทำอื่นใดเนื่องจากกระทำโดยไม่มีอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่ หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบ ขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น หรือโดยไม่สุจริต หรือมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม. หรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็น หรือสร้างภาระให้เกิดแก่ประชาชนเกินสมควร หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ และมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว บัญญัติว่า ในการพิพากษาคดี ศาลปกครองมีอำนาจกำหนด คำบังคับสั่งให้เพิกถอนกฎหรือคำสั่งหรือสั่งห้ามการกระทำทั้งหมดหรือบางส่วน ในกรณีที่มีการฟ้องว่าหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง (๑) ประกอบกับมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๘ นิยาม คำสั่งทางปกครอง หมายความว่า (๑) การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อเปลี่ยนแปลง โอน สงวน รั้ง หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคลไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัยอุทธรณ์ การรับรอง และการรับจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึงการออกกฎ (๒) การอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

คดีนี้แม้ข้อเท็จจริงปรากฏตามคำฟ้องว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๓ พนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้แจ้งความดำเนินคดีผู้ฟ้องคดีทั้งสามในข้อหาร่วมกันยึดถือครอบครองทำประโยชน์หรืออาศัยอยู่ในที่ดินกันสร้าง แผ้วถาง หรือกระทำการใดๆ อันเป็นการเสื่อมเสียแก่สภาพป่า และพนักงานอัยการประจำศาลจังหวัดกบินทร์บุรี ได้เป็นโจทก์ยื่นฟ้องผู้ฟ้องคดีทั้งสามเป็นคดีอาญาต่อศาลจังหวัดกบินทร์บุรี ตามคดีหมายเลขดำที่ ๒๑๐/๒๕๔๔ ต่อมา ศาลจังหวัดกบินทร์บุรี ได้มีคำพิพากษาว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสามมีความผิดตามมาตรา ๑๖ (๑) (๔) (๑๓) มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๗๒ ตี วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๓๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ประกอบกับ มาตรา ๘๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ลงโทษจำคุกผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ คนละ ๒ ปี ปรับผู้ฟ้องคดีทั้งสาม คนละ ๑๕๐,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีทั้งสามให้การรับสารภาพ มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุกผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ คนละ ๑ ปี

/ปรับผู้ฟ้องคดี...

ปรับผู้ฟ้องคดีทั้งสาม คนละ ๗๕,๐๐๐ บาท และปรากฏว่าเดิมที่เกิดเหตุมีสภาพเป็นป่าเสื่อมโทรม อยู่แล้ว ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ใช้พื้นที่ปลูกที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว ไม่ได้ก่อให้เกิด การเสื่อมสภาพมากไปกว่าเดิม ทั้งยังปลูกป่าเพิ่มเติม รักษาแหล่งน้ำ ส่งเสริมการท่องเที่ยวตาม ที่ อำเภอและจังหวัดโฆษณา และเป็นการสร้างงานให้แก่ชุมชนและชาวบ้าน อีกทั้ง ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ไม่เคยต้องโทษจำคุกมาก่อน และจากประวัติของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และครอบครัว ประกอบอาชีพโดยสุจริต ช่วยเหลือสังคมและท้องถิ่นตลอดมา จึงสมควรขอการลงโทษจำคุก ไว้มีกำหนด ๒ ปี กับให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสาม คนงาน ผู้รับจ้าง ผู้แทน และบริวารของผู้ฟ้องคดีทั้งสาม ออกจากเขตป่าสงวนแห่งชาติที่เกิดเหตุ ตามคดีหมายเลขแดงที่ ๒๐๑/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๔๔ คดีถึงที่สุด พนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช จึงได้ดำเนินการบังคับคดีตามคำพิพากษาโดยขอให้ศาลจังหวัดกบินทร์บุรีมีคำสั่งแต่งตั้ง เจ้าพนักงานบังคับคดีให้จัดการตามคำพิพากษา ศาลมีคำสั่งแต่งตั้งและเจ้าพนักงานบังคับคดี ได้ดำเนินการปิดประกาศคำสั่งให้รื้อถอนและประกาศกำหนดเวลาให้ผู้ที่ไม่ใช่บริวารของ ผู้ฟ้องคดีทั้งสามยื่นคำร้องแสดงอำนาจพิเศษต่อศาลแล้ว ปรากฏว่า นางดาราร อุ่นเจริญ กับพวก ได้ยื่นคำร้องแสดงอำนาจพิเศษต่อศาลจังหวัดกบินทร์บุรี ศาลได้สวนคำร้องแล้วปรากฏ พยานหลักฐานใหม่ชัดเจนว่า ที่เกิดเหตุอยู่นอกเขตป่าสงวนแห่งชาติและเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน ผู้ฟ้องคดีทั้งสามจึงได้ยื่นคำร้องขอให้รื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ ขณะนี้คดีทั้งสองยังอยู่ ระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ การดำเนินการดังกล่าวของพนักงานเจ้าหน้าที่ กรมป่าไม้และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ถือได้ว่าเป็นขั้นตอนการดำเนินการ ตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ศาลปกครองไม่มีอำนาจตรวจสอบในเรื่องดังกล่าวได้ แต่การดำเนินการต่อมาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่อาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติ อุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ออกตามคำสั่งที่ ๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๔ และคำสั่งที่ ๑๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔ สั่งให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามทำลายหรือ รื้อถอนสิ่งปลูกสร้างหรือสิ่งอื่นใดที่ผิดไปจากสภาพเดิมออกไปให้พ้นอุทยานแห่งชาติทับลาน หรือทำสิ่งนั้นๆ กลับคืนสู่สภาพเดิมแล้วแต่กรณี นั้น ไม่อาจถือได้ว่าเป็นการดำเนินการสืบเนื่อง และอาศัยข้อยุติที่ศาลยุติธรรมได้ดำเนินการสอบสวนพิจารณาในส่วนของผู้ฟ้องคดีทั้งสาม แต่เป็นการใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ที่มีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีทั้งสามอันถือได้ว่าเป็นคำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และเป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้

/เมื่อผู้ฟ้องคดี...

เมื่อผู้ฟ้องคดีทั้งสามมีหนังสือลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๙๑๑.๑๐/๕๐๘๐ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๔ ยืนยันตามคำสั่งเดิม ผู้ฟ้องคดีทั้งสามเห็นว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองใช้อำนาจสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างโดยไม่รอผลการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ภาค ๒ ในคดีที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามยื่นคำร้องขอให้รื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ และไม่ขอให้ศาลจังหวัดกบินทร์บุรีมีคำสั่งขับไล่ จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๔ และที่ ๑๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔ รวมทั้งเพิกถอนคำสั่งวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๙๑๑.๑๐/๕๐๘๐ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๔ และห้ามมิให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เข้าในพื้นที่ที่เกิดเหตุของผู้ฟ้องคดีทั้งสาม และห้ามมิให้เข้าไปดำเนินการค้น ขับไล่ และรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างในที่เกิดเหตุของผู้ฟ้องคดีทั้งสาม คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ในการออกคำสั่ง ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

กรณีมีปัญหาคือต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการตามเงื่อนไข การฟ้องคดีหรือไม่ พิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการกระทำหรือ การงดเว้นการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับ สัญญาทางปกครอง หรือกรณีอื่นใดที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครองตามมาตรา ๙ และการแก้ไข หรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายหรือยุติข้อโต้แย้งนั้น ต้องมีคำบังคับตามที่ กำหนดในมาตรา ๗๒ ผู้นั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง วรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีที่มิกฎหมาย กำหนดขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายในเรื่องใดไว้โดยเฉพาะ การฟ้องคดีปกครองในเรื่องนั้นจะกระทำได้อีกเมื่อมีการดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการ ดังกล่าว และได้มีการสั่งการตามกฎหมายนั้น หรือมิได้มีการสั่งการภายในเวลาอันสมควร หรือภายในเวลาที่กฎหมายนั้นกำหนด มาตรา ๔๙ บัญญัติว่า การฟ้องคดีปกครองจะต้อง ยื่นฟ้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี หรือนับแต่วันที่ พ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือร้องขอต่อหน่วยงานทางปกครอง

/หรือเจ้าหน้าที่...

หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดและไม่ได้รับหนังสือชี้แจงจากหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือได้รับแต่เป็นคำชี้แจงที่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าไม่มีเหตุผลแล้วแต่กรณี เว้นแต่จะมีบทกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๔ และที่ ๑๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสามทำลายหรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างหรือสิ่งอื่นใดที่ผิดไปจากสภาพเดิมออกไปให้พ้นอุทยานแห่งชาติทับลาน หรือทำสิ่งนั้นๆ กลับคืนสู่สภาพเดิมแล้วแต่กรณี และเมื่อผู้ฟ้องคดีทั้งสามอุทธรณ์ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือยืนยันตามคำสั่งดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีทั้งสามจึงเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องมาจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือเสียหายต้องมีคำบังคับให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีทั้งสามจึงเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ และโดยที่ไม่ปรากฏว่าพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ได้กำหนดขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายไว้โดยเฉพาะ ผู้ฟ้องคดีทั้งสามจึงต้องดำเนินการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหาย ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งผู้ฟ้องคดีทั้งสามได้มีหนังสือลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวแล้ว ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๙๑๑.๑๐/๕๐๘๐ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๔ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ยืนยันตามคำสั่งเดิม จึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีทั้งสามได้ดำเนินการตามขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหาย ตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ก่อนการฟ้องคดีต่อศาลปกครองแล้ว กรณีมีปัญหาต้องพิจารณาต่อไปว่าผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีภายในระยะเวลาการฟ้องคดีหรือไม่ แม้ข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสามได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๙๑๑.๑๐/๕๐๘๐ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๔ เมื่อใดก็ตาม ผู้ฟ้องคดีทั้งสามได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อย่างเร็วที่สุดไม่ก่อนวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๔ การที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๔ จึงเป็นการยื่นฟ้องคดีภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี ตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง

/และวิธี...

และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ แล้ว ที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งเพิกถอนกระบวนการพิจารณา
ที่รับคำฟ้องไว้พิจารณารวมทั้งกระบวนการพิจารณาที่ได้ดำเนินการมาทั้งหมดและมีคำสั่งไม่รับคำฟ้อง
ไว้พิจารณาให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ นั้น ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสามขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่ง
ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ให้หรือถอนสิ่งปลูกสร้างไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะได้มีคำพิพากษา
ถึงที่สุดนั้น เห็นว่า ประเด็นในคดีที่ศาลปกครองสูงสุดต้องวินิจฉัยในชั้นนี้มีเพียงว่า การที่
ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ นั้น
ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ส่วนประเด็นที่ต้องพิจารณาเกี่ยวกับการทุเลาการบังคับตามคำสั่ง
ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นั้น เมื่อศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งให้ศาลปกครองชั้นต้นรับคำฟ้อง
ของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาแล้ว ผู้ฟ้องคดีทั้งสามต้องยื่นคำขอต่อศาลปกครองชั้นต้น
และเป็นหน้าที่ของศาลปกครองชั้นต้นที่จะต้องดำเนินการพิจารณาวินิจฉัยต่อไป

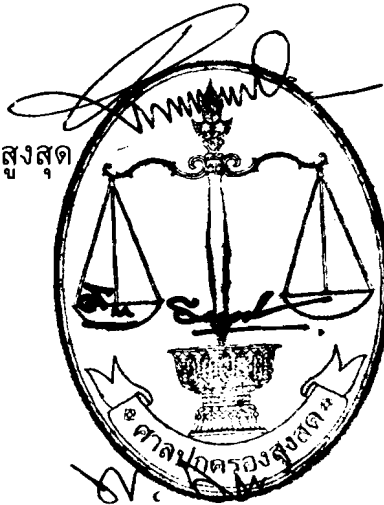
จึงมีคำสั่งให้รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีทั้งสามไว้พิจารณา และให้ศาลปกครองชั้นต้น
ดำเนินการต่อไป

นายสุชาติ มงคลเลิศพล
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายไพบุลย์ เสียงก้อง
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายสุเมธ รอยกุลเจริญ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายพรชัย มั่นศิริเพ็ญ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางมณีวรรณ พรหมน้อย
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด